

РЕШЕНИЕ

№ 7838

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 20.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12639** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. Л. А. от [населено място], срещу мълчалив отказ на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В. да извърши административна услуга по смисъла на §1, т.2, б. „в“ от ДР на ЗА по заявление от 24.10.2024г.

Жалбоподателят посочва, че е поискал от ответника да му предостави заверено копие на хартиен носител от досиетата на малолетните му деца – С. А. и М. А., вкл. всички сигнали и преписките по тях, протоколите от срещи, заключения на психолози и експерти, участвали в срещи с децата, както и всяка друга информация, отнасяща се до тях. До момента на подаване на жалбата – 25.11.2024г., не е получил поисканите документи. Поради това счита, че е налице мълчалив отказ от извършване на административната услуга. Моли същият да бъде отменен като незаконосъобразен поради неспазване на предписаната от закона форма, липса на мотиви от фактическа и правна страна, противоречие с материалния закон – чл.8, ал.2 от ЗЗДет. Иска съда да върне преписката на административния орган, като го задължи да му предостави исканите документи. Претендира разноски по списък.

Ответникът - директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В., редовно уведомен, в писмото, с което е изпратена административната преписка, изразява становище за недопустимост на жалбата. Твърди, че не е компетентен да се произнесе по искането, поради което не е налице мълчалив отказ. Компетентен да се произнесе по ЗДОИ е Агенция за социално подпомагане, на която заявлението на жалбоподателя е препратено. Алтернативно счита жалбата за неоснователна. Възразява за

прекомерност на разноските.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят С. Л. А. е баща на С. С. А. и М. С. А.. Същият е подал заявление да му предоставено на хартиен носител досието на децата му на 24.10.2024г. чрез Системата за сигурно електронно връчване. Заявлението е подадено до директора на ДСП – [населено място]. Поради липса на отговор, на 26.11.2024г. е подадена жалба срещу мълчалив отказ. Пред съда ответникът е представил заверени преписи от досиетата на двете деца. От тях става ясно, че жалбоподателят и М. Г. Т. са живели без брак от 2011г. до 2022г. От тази връзка са родени децата С. – през 2011г. и М. – през 2013г. Майката е подала молба до РС – Варна на 27.06.2024г. за определяне на местоживеенето на децата, упражняването на родителските права, личните отношения с децата и издръжката им. През 2024г. децата са прекарвали лятната ваканция при баща си в [населено място], след което той е отказал да ги върне на майката. Тя се е обърнала към ОЗД при ДСП – В. за съдействие. По делото са представени две отделни заповеди за незабавна защита – едната от 10.09.2024г. по гр.д. № 52637/2024г. на СРС, с която са постановени мерки за закрила по отношение на жалбоподателя и децата му, и другата – от 17.09.2024г. по гр.д. № 11726/2024г. на РС – Варна, която постановява мерки за закрила по отношение на М. Г. Т. и децата и определя местоживеенето им при майката. В резултат с помощта на полицейските органи децата са върнати в [населено място]. С определение по протокол № 4983 от 24.09.2024г. по гр.д. № 7953/2024г. по описа на РС Варна, съдът е предоставил упражняването на родителските права по отношение на двете деца на майката, определил е местоживеенето им на настоящия адрес на майката в [населено място], определил е режим на лични контакти с бащата всяка първа и трета събота и неделя от месеца с преспиване единствено на територията на [община] и е определил издръжка по 250лв. на всяко дете. Предвид ползваните социални услуги от ДСП – В. от страна на двамата родители, са проведени множество срещи и телефонни разговори с тях, за което са съставени съответни протоколи и социални доклади.

На 24.10.2024г. жалбоподателят е подал заявление за достъп до досиетата на децата, препратено на Агенция за социално подпомагане с писмо от 06.11.2024г. В отговор от 15.11.2024г. служител на АСП е уведомил ответника, че при условие, че искането за предоставяне на досиетата на децата е редовно, същото е допустимо и следва да бъде уважено, като компетентен да се произнесе по него е именно директора на ДСП – В.. Наличието на лични данни в досиетата не е основание за отказ, тъй като същите могат да се предоставят със заличени такива. Единственото ограничение по отношение на предоставения достъп е по отношение на документи, които съдържат класифицирана информация, вътрешно ведомствена комуникация, или защитена информация от срещи с децата, в които същите са изразили собствено мнение без знанието на родителите си и с искане да не бъде разпространявана. Въпреки дадените указания ответникът не е извършил исканата от жалбоподателя административна услуга в срока по чл. 57, ал.2 АПК - 7-дневен или до 31.10.2024г. вкл. С оглед това е налице мълчалив отказ, оспорването на който се извършва в 1-месечен срок от тази дата /чл.149, ал.2 АПК/. Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена директно в съда на 26.11.2024г.

При така установените факти, Административен съд София – град, 41 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 2 във вр. с чл. 57, ал. 2 от АПК. Разгледана по същество, е основателна по следните съображения:

Съгласно чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им. Съгласно § 1, т.2, б. „в” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно – предоставяне на копия от документи. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.” Следователно, административният орган е отказал да уважи искане за извършване на административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „в” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

За да е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК, е необходимо административният орган да е нормативно овластен да действа, респ. да се произнесе, а той да не стори това в законоустановения срок. Неправилно ответникът е квалифицирал искането като такова по ЗДОИ, вместо по Закона за администрацията, поради което неправилно го е препратил на АСП. В състава на дирекция „Социално подпомагане“ – В. действа център за административно обслужване, който съгласно чл.5, ал.1 от Наредба за административното обслужване приема искания за извършване на административни услуги. Съгласно чл.11 от същата наредба администрациите са длъжни служебно да осигуряват всички издавани от тях документи, необходими за осъществяването от тях административно обслужване, а според чл. 12 – да осигуряват по служебен път документи, които са необходими на потребителя на административна услуга от други администрации. Когато исканите документи съдържат защитена информация, същата се предоставя съобразно изискванията на действащото законодателство. Следователно директора на ДСП В. е административен орган, който е нормативно овластен да предостави исканата административна услуга.

Доколкото става въпрос за документи, касаещи децата на жалбоподателя, и същият не е лишен от родителски права, той несъмнено има правен интерес да получи достъп до тези документи. Заявлението е подписано и в него се съдържа точно и конкретно посочване на исканата информация чрез индивидуализиране на лицата, за които се водят досиета при ответника, по имена и ЕГН. Следователно искането е допустимо и административният орган е длъжал произнасяне по него. Органът обаче е действал при неизпълнение на изискванията за пълно и всестранно изясняване на случая, както и при нарушаване на правата на заявителя. Процесният мълчалив отказ за предоставяне на копия на документи е незаконосъобразен, тъй като не съдържа фактически и правни основания за издаването му, тоест не е мотивиран. Липсата на мотиви в акта е едно от основанията за неговото обжалване и отменително основание

по чл.146, т.2 АПК. Без изложени мотиви не би могла да се извърши съдържателна проверка на акта, в случая дали административният орган е констатирал пречки за предоставяне на копия от документи в досиетата на децата на жалбоподателя и какви са те. Видно от преписката по делото, такива досиета действително съществуват. Доколкото в случая липсва изричен акт и се касае за мълчалив отказ, съдът е напълно възпрепятстван да прецени неговата основателност и съответствие с материалноправните разпоредби.

С оглед изложеното дотук, процесният мълчалив отказ се явява незаконосъобразен и подлежи на отмяна, а преписката следва да се върне на органа за произнасяне по подаденото искане. При това произнасяне ответникът следва да съобрази разпоредбите на ЗЗЛД, като защити лични данни и информация за други физически лица, различни от децата на жалбоподателя, ако такива се съдържат в посочените досиета. На следващо място следва да съобрази разпоредбите на ЗЗКИ в съответствие с изискванията за достъп до различните видове защитена информация по този закон, ако такава се съдържа в посочените досиета. Накрая следва да съобрази и разпоредбите на ЗЗДет., като защити личността на всяко дете – чл.11а от ЗЗДет., неговото свободно изразено мнение – чл.12 от ЗЗДет., предоставената му информация и консултации от органа за закрила – чл. 13 от ЗЗДет., както и всички други сведения, ако такива са обективирани в документи в досието на всяко дете, за които ЗЗДет. е предвидил специален ред за разгласяването им.

При този изход на делото основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски в размер на 10 лв. внесена държавна такса и 750лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита от 28.11.2024г. Неоснователно е възражението за неговата прекомерност, тъй като същото е под минимума, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – В. да извърши административна услуга по смисъла на §1, т.2, б. „в“ от ДР на ЗА по заявление от 24.10.2024г. на С. Л. А..

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - В. за произнасяне по заявлението съобразно дадените в мотивите указания.

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане да заплати на С. Л. А. сумата от 760 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните

СЪДИЯ: